

Minneord

OSS IMELLOM

Det er med sorg jeg kjører mot Oslo for å vise dr. Hercz den siste ære. Høysommeren er vemodig vakker – da jeg passerer hans kontor på Høvik, strømmer minnene på. Ved bisettelsen sendte solen sine stråler ned mot den enkle, umalte trekisten. Det var en gripende avskjed.

Imre Hercz overlevde som barn helvetet i Auschwitz – 60 slektninger fra storfamilien ble drept. «Jeg har lagt dette i en skuff,» sa han, «slik at jeg kan være til nytte.»

Som kollega kunne jeg fagmessig vurdere kvaliteten av hans arbeid, hans betydelige kunnskaper og arbeidsevne. En leges forhold til sine pasienter skal være kontinuerlig, omfattende, personlig og forpliktende. Slagordet KOPF, fra tidligere Allmennpraktiserende legers forening, fulgte han på en suveren måte. I løpet av sin nesten 50-årige legevirkosomhet påtok han seg mange tillitsverv, og han ble tildelt Kongens fortjenstmedalje.

For et par år siden falt dr. Hercz på en issvull. «Det kunne ha gått mye verre, men det var ikke min tur ennå,» fortalte han muntert.

Etter Israels bombing av Gaza sa en sønderknust palestiner at han hatet alle jøder. En engasjert dr. Hercz gikk på talerstolen i Litteraturhuset og sa: «Jeg er jøde – du kjenner ikke meg, hvordan kan du hate meg?»

Han deltok med stort alvor i samfunnsdebatten og hadde en usvikelig rettferdighetssans. Hvordan skal svik og hat miste sin kraft?

Menneskevennen Imre Hercz viste vei gjennom sitt liv.

Publisert: 20. september 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0943

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 6. juni 2026.